

Herstel

door Tello Neckheim

Dit nulnummer heeft als thema "Herstel". Het nulnummer is de spreekbuis voor cliënten en voor de cliëntenraad. Dus is het logisch dat in dit nummer gesproken gaat worden over herstel van gedrag, herstel van verslaving, herstel van emotie, etc. van de cliënt. Toch wil ik het over een andere boeg gooien, wat in mijn oogpunt als behandelaar ook van belang is voor cliënten en de cliëntenraad om te weten.

De behandelingen binnen Arkin en binnen de gehele gezondheidszorg zijn namelijk ook aan het herstellen. Maar waar moeten zij dan van herstellen? Van al die nare verhalen van cliënten, van het werk op zich, van frustratie omdat verslaving bij mensen niet altijd eenvoudig te beheersen is? Nee, ze moeten herstellen van de veranderingen, die plaatsvinden in hun organisatie. De eerste grote verandering vond plaats tijdens het invoeren van de DBC regeling. DBC staat voor Diagnose Behandeling Combinatie. Kort gezegd betekent dit systeem dat een behandelaar, maakt niet uit wat voor soort (verpleging, artsen, maatschappelijk werkers, etc.), moet registreren wat hij of zij doet en dat is dan gekoppeld aan een protocol. Het doel van het invoeren van het DBC systeem was om de kosten niet te snel te laten stijgen. Op zich, geen slecht uitgangspunt. Het effect is dat de behandelaar steeds meer in een keurslijf moet gaan werken en het kan niet anders of dat gaat ten koste van het persoonlijk contact met cliënten. Er kwam veel meer administratie bij en controle en dat kostte ook weer meer geld. Het invoeren van een eigen risico en de verhogingen daarvan geven ook reden voor herstel. Elke keer krijgt de cliënt weer wat voor zijn kiezen en de behandelaar hoort ook daar mee om te gaan maar staat machteloos tegenover het systeem. De cliënt klaagt terecht en de behandelaar zal het ermee eens zijn maar geeft wel onnodig stress wat weer hersteld dient te worden anders wordt je ziek. Later kregen de

zorgverzekeraars steeds meer te zeggen over wat behandelingen wel en niet mogen, of anders gezegd, de ene behandeling betaalt de zorgverzekeraar wel en de andere niet. De behandelaar geeft dus geen behandeling meer aan de cliënt omdat hem dat goed lijkt maar omdat het vergoed wordt door de zorgverzekeraar want van de wind kan je niet leven. De meeste behandelingen zijn van dat punt ook nog steeds aan het herstellen want een goede behandelaar behandelt met zijn hart en zijn kennis maar niet vanwege het geld. Maar er moet wel brood op de plank komen. Er zijn wel enkele honderden behandelingen die er voor kiezen om onafhankelijk te worden van de zorgverzekeraars maar

die kunnen alleen maar cliënten krijgen die de zorg zelf kunnen of willen betalen. Toen kwam de regeling dat een cliënt een hoofdbehandelaar krijgt naast zijn behandelaar. Nu was er altijd al een hoofdbehandelaar op de achtergrond actief en die kon worden ingeschakeld

als dat nodig was, maar nu is de regel dat de cliënt altijd minimaal een keer gezien wordt door de hoofdbehandelaar. Dat heeft veel meer werk opgeleverd en organisatie. Ook hier speelt de zorgverzekeraar een rol want als er geen contact is geweest betaalt de zorgverzekeraar niet uit. Dus de instanties laten zich weer meeslepen in de ouderrol van de zorgverzekeraar. Terwijl een zorgverzekeraar eigenlijk gewoon een betalingsorganisatie is een verzekeringsmaatschappij en niets met gezondheid te maken zou moeten hebben. Zo zijn er nog vele tientallen kleine regeltjes, die vrijwel halfjaarlijks wordt ingevoerd en echt uitgevoerd moeten worden anders wordt je beschuldigd van fraude of dat je je werk niet goed doet. Toen bepaalde regels niet bestonden deed je je werk wel goed en opeens niet meer. Voor dit soort veranderingen hebben mensen tijd nodig maar die tijd wordt niet gegund want tijd is geld.

Dit is namelijk ook een verandering: “tijd is geld”. Er is namelijk ook een productie norm opgelegd. De geven van behandelingen.

Al met al moet niet alleen de cliënt herstellen of omgaan met herstel maar ook de behandelaren. Is het niet mogelijk om een raad op te richten waarbij cliënten en vrijwel iedereen heeft er last van? Als we allemaal aan het herstellen zijn moet de blinde de lamme helpen. Zo'n gezondheidsstelsel zouden we niet moeten willen hebben.